

13. Vuonna 1919 huhtikuun 23 päivänä kokoontuivat Suomen Eduskunnan Pankkivaltuusmiehet puheenjohtaja va-paaherra Palmén, herrat Schybergson ja Ståhlberg sekä varamiehet herrat Nevanlinna, Listo ja Renqvist.

1 §.

L. 32

Esiteltiin Johtokunnan tänään päivätty kirjelmä

N° 26, jossa Johtokunta Pankkivaltuusmiesten kehoituksesta on lausunut mielipiteensä Hallituksen esityksen johdosta valuuttakauppaa koskevan lain edelleen voimassa pitämisestä, esiintuoden seuraavaa:

„Kun maamme vienti yhä vielä on aivan vähäpätöinen, jota vastoin tuonti, joskin se rajoittuisi tärkeimpiin elintarpeisiin ja raaka-aineisiin teollisuudelle, nousee arvoltaan useampaan sataan miljoonaan, näyttäisi perin arveluttavalta vapauttaa valuuttakauppaa siitä säännöstelystä, jonka alaisena se on ollut. Tämän nojalla katsoo Johtokunta täytyvänsä puoltaa voimassa olevan viime heinäkuun 27 päivänä annetun asetuksen uusimista.

Mitä sitten tulee kysymykseen siitä josko asetukset olisi uudistettava muuttumattomana tai olisiko siihen mahdollisesti jotakin muutoksia tehtävä, pyytää Johtokunta huomauttaa että valuuttakaupan valvonta luonnollisesti olisi sitä helpompaa, kuin enemmän keskitettyä kauppaa on. Tämän nojalla voidaan panna kyseenalaiseksi, eikö olisi syytä keskittää koko kauppa Suomen Pankkiin. Joh-

46

tokunta on kuitenkin sitä mieltä että kun valuuttakauppaa säännösteltäessä alkuaan ei asetettu tälle kannalle, ei näyttäisi hyvin harkitulta nyt, kun suunnan tulee yleensä olla pyrkimys takaisin liikevapauteen, tehdä siksi suurta ja laajakantoista muutosta asetukseen. Sitä vastoin voitaisiin ilman haittaa legaalisen valuuttatarpeen tyydyttämiseksi valuuttakauppa pysyttää Suomen Pankille ja yksityispankeille. Tällainen rajoitus helpottaisi suuressa määrin asetuksen valvontaa, semminkin sitä kontrollia, joka Valtioneuvoston maaliskuun 15 päivänä antamien määräysten mukaan kuuluu Suomen Pankille. Näillä perusteluilla Johtokunta ehdottaa että asetusehdotuksen 1 §:n 2:n momentti poistettaisiin.

Lähetekeskustelussa on Eduskunnassa ehdotettu, että uuden asetuksen voimassaoloaikaa lyhennettäisiin siten että tämä aika kestäisi ainoastaan vuoden loppuun. Kun näyttää suotavalta että tällainen poikkeuslaki on voimassa ainoastaan sen ajan, joka katsotaan välttämättömäksi ja ajateltavissa on että olot syksyllä jo olisivat siksi parantuneet, että valuuttakauppa voitaisiin tehdä vapaaksi, Johtokunta,

joskin se katsoo tällaista kehitystä vähemmän luultavaksi, ei puolestaan tahdo vastustaa ajan lyhentämistä. Tarpeen vaatiessa voi asia silloin tulla syksyllä uudelleen Eduskunnan harkittavaksi”.

Asiasta keskusteltaessa lausui herra Listo epäilyksensä puheenaolevan lain tehoisuudesta käytännössä, myöntäen kuitenkin että nykyoloissa lie-
nee välttämätöntä ylläpitää erityistä valuuttakaupan järjestelyä ja jatkaa sitä tarkoittavan lain voimassaoloa toistaiseksi. Yhtyen herra Liston lausuntoon, herra Schybergson esitti, että Pankkivaltuusmiehet lausunnossaan Pankkivaliokunnalle ehdotaisivat lain voimassaoloajan rajoitettavaksi taksi vuodeksi. Pankkivaltuusmiehet hyväksyivät herra Schybergsonin ehdotuksen.

Mitä tulee kysymykseen lakiehdotuksen 1 §:n 2 momentin poistamisesta, kuten Johtokunta oli ajatellut, lausuttiin eriäviä mielipiteitä. Puheenjohtaja vapaaherra Palmén kannatti Johtokunnan ehdotusta. Johtokunnan puoltamaa valuuttakaupan rajoitusten lisäämistä herra Ståhlberg vastusti, koska

oli pyrittävä valuuttakaupan vapauttamiseen.

Herra Nevanlinna oli sitä mieltä, että kun kerran ei voitu panna toimeen täydellistä valuuttakaupan keskitystä, ei olisi tehtävä mahdottomaksi sellaisten liikkeiden toimintaa, jotka ehkä voivat haitatta ja maan hyödyksi harjoittaa tätä kauppaa.

Herrat Schybergson, Renqvist ja Listo olivat samaa mieltä kuin herrat Stählberg ja Nevanlinna.

Keskustelun päätyttyä jätettiin sihteerin toimeksi valmistaa Pankkivaliokunnalle annettavan lausunnon luonnos, joka oli huomispäiväisessä kokouksessa tarkistettava.

Vakuudeksi:

